

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

ההחלטה

אנו ניצבים כעת בשלב ההכרעה. אחרי שעשינו את הבירורים ובדקנו את ההתאמה שדברנו עליהם קודם, הגענו למסקנה שכן הזוג העומד מולי הוא המתאים ביותר עבורי מכל אלו שפגשתי עד היום, וכעת צריך לקבל החלטה סופית ולהודיע לצד השני על הרצון להתחתן. לפני שאומרים – 'כן', עלינו לשאול את עצמנו מספר שאלות:

1. האם אני רואה בבת/הזוג שמולי דמות חיקוי לילדים? יתכן שכן הזוג מצטיין בחברה, טוב מאד בבילויים, אבל נראה שכאבא, מורה דרך ומחנך, הוא יהיה חלש. האם כדאי להקים איתנו בית? יתכן שהבחורה נראית טוב, זורמת, חברה'מנית וחכמה... אבל היא מאד תלונית, אין לה 'עמוד שדרה' ויש לה ביטויי ילדות מוגזמים. האם היא האמא שתמיד חלמתי שתגדל את ילדי?

2. מוכנות לסבול. לפני החתונה אנו מדמיינים עתיד וורוד, אופוריה, חיוכים... ולא כל כך מבינים את נושא ההשקעה ההדדית. נתבונן ונראה שהמילה סָבַל טומנת בתוכה את המילה סָבַל! לכן כדאי שתשאל את עצמך: האם אני מוכן לסבול בשבילה? כלומר, לא להתרגז מהצורך שלה בפנינו, לתמוך בה במצבי לחץ, לתת לה תשומת לב כשהיא צריכה, למרות שאני עייף וממוטט. וגם את, כדאי שתשאל את עצמך: האם אני מוכנה לסבול בשבילו? כלומר, לסבול את הקפריזות שלו, את הגאווה שיש לו, ולהיכנע לרצונותיו אפילו שזה לא מתאים לי. שאלות מעין אלו מיישרות את המחשבה ונותנות לנו יכולת להגיע להחלטה בוגרת שתועיל לנו לכל החיים. נא לחשוב על שאלות אלו ברצינות ובמתינות.

3. רגע לפני הבשורה הטובה, ניזכר בשלבי ההיכרות: האם השיחות היו זורמות? האם משך השיחות היה ארוך ונעים? האם לפני הפגישות התרגשנו, או שחשנו הכרח לצאת? כשחשבנו אחד על השני, האם חשנו נעימות או 'בומס' (אבן על הלב)? האם ההשקפות זהות ותואמות ויש הסכמה על רוב הנושאים? האם המשפחות בריאות בנפשו ובגופו? אם ענינו על כל השאלות האלה בחיוב, אז ניתן לומר 'מזל טוב!'

רק רגע... מה עם האהבה, לא צריך להרגיש מאוהבים? התשובה לכך אולי קצת מאכזבת. האהבה האמיתית שכולם מייחלים ומצפים לה, מופיעה רק אחרי החתונה. הרב דסלר כתב 'האהבה היא תולדת הנתינה'. אהבה, אין פירושה לקבל אלא לתת. והנתינה האמיתית והפחות אינטרסנטית יכולה להתקיים רק אחרי החתונה. אנו קוראים היום 'אהבה' לנעימות, להרגשת הקליק, לתחושת המשיכה, להתרלות זה לזו... אבל לא זו האהבה האמיתית שעליה חלמנו ושאליה רצינו להגיע.

האהבה היא ידידות עמוקה וברית של נשמות שאותה בני זוג כורתים למשך כל חייהם, והיא נבנית במשך חיי הנישואין, ולא קודם לכן. כמוכן צריכים להרגיש משהו לפני החתונה, קצת ריגושים, התפעלות אחד מהשני, כימיה, וכו'. אבל האהבה תופיע מאוחר יותר

פרשת השבוע

כחי ועוצם ידי

וְיִזְכְּרֶתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתָּן לָךְ פֶּחַ לְעֲשׂוֹת חֵיל - בפסוקים אלו ישנה סוגיה שלמה בנושא אמונה ובטחון.

הרב דסלר כתב: 'אחד הכוחות החזקים ביותר הטמונים בנפש האדם הוא שמרגיש את עצמו כעצמאי שהוא היוזם והמוציא לפועל והמצליח... עיקר הנאתו הוא בזה שלפי דעתו הוא שהוציא את הדבר לפועל... ההרגשה שהוא אמר ונעשתה מחשבתו היא החשובה לו מהכל!'

והרב הסביר: 'הרגשת העצמאות בעניינים הגשמיים בטעות יסודה כמאמר הכתוב: "הַשֵּׁמֶר לָךְ פֶּחַ תִּשְׁפַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ ... וְאֶמְרָתְךָ בְּלִבְּךָ כְּחַי וְעֹצֵם יָדֶי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה ... כִּי הוּא הִנְתָּן לָךְ פֶּחַ לְעֲשׂוֹת חֵיל ...". ואם תאמר לכל הפחות המחשבה והיוזמה שלי הם, גם זה אינו כי את המילים הוא הִנְתָּן לָךְ פֶּחַ לְעֲשׂוֹת חֵיל תִּירַגְם אֹנְקְלוֹס: 'הוא דיהב לך עצה למקני נכסין'. הרי שגם העצה עצמה מה' היא. לשם מה איפה ניתנה לאדם הרגשה חזקה זו? לא ניתנה אלא בעבור הבחירה. ע"כ.

הרב ביאר לנו בצורה נפלאה את כוחות הנפש של האדם שפועלים בו בשעת ההחלטה והוא משייך את הכל לעצמו. ושוכח שהקב"ה מפעילו מחייהו וממלא בו את הרצון לקום ולפעול. שהרי וירוס הכי קטן יכול להשבית את האדם עד שלא יכול לזוז ממקומו. והקב"ה מחייהו ומחזקו ומאמצו לקום ולפעול.

הרבה אנשים חושבים אני הפועל אני ממולח אני יודע מתי לרכוש ומתי למכור... יש לי את זה... וכיוצא בזה משפטים כאלו. באה התורה ואומרת לנו שהוא יתברך נותן לך כח לעשות חיל ונותן לאדם גמירות דעת והחלטה מתי לרכוש ומתי למכור. שהרי ראינו אנשים מוכשרים ומלומדים ובעלי תארים בלא פרנסה ואין להם מה לאכול. ולעומתם ראינו אנשים בלא השכלה כלל, שלא סיימו בית ספר והם עשירי עולם.

והמשיך הרב ואמר 'וכל החוזק והתוקף של הכח הזה (הרגשת העצמאות) נצרכים כי מבלתם לא יצליח האדם במלחמת היצר. הרי ידוע שהכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים. ע"כ. הרי שהפעולות הגשמיות הן בידי שמיים, והפעולות הרוחניות הן אך ורק בידינו, והאנשים הפכו את היוצרות. כל מה ששייך לגשמיות הם בטוחים שבזה צריך להשתדל, וברוחניות אומרים שגזרה היא מאת ה'. וההפך הוא הנכון.

כמובן שגם בתחום החומריות אדם פועל ועושה וצריך לעשות השתדלות כמו שנאמר (משלי כא' לא'): "סוֹס מוֹכֵן לְיוֹם מִלְחָמָה וְלַה' הַתְּשׁוּעָה". אנו חנוך צריכים להכין את הסוס והתשועה תבוא משמיים.

כתב החזון אי"ש זצ"ל בספר 'אמונה ובטחון' (פרק ב') שישנה טעות בלב רבים שמידת הבטחון היא חובה להאמין בכל מקרה שהאדם פוגש והעתיד אינו מוכרע - כי בטח יהיה טוב. ואם הוא מסתפק וחושש שלא יהיה טוב הרי הוא מחוסר בטחון. והרב כתב שאין הוראה זו בבטחון נכונה כי מי יודע משפטי ה' וגמולותיו יתברך, רק בנבואה יהיה אפשר לברר גורל העתיד. אבל ענין הבטחון, הרב הסביר, הוא האמון שאין מקרה בעולם, וכל הנעשה תחת השמש הכל בהכרזה מאתו יתברך... בין לטוב ובין למוטב. ע"כ. וזה אשר אמרנו קודם שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמיים.

כמובן שאנו צריכים לדעת שהקב"ה הוא מקור הטוב. ותכלית הטוב להיטיב, לכן דברים הנראים לנו כרעים גם הם בסופו של דבר טובים.

כמו שמצינו במגילת אסתר על המן שהיה נראה כרע ובסופו של דבר התברר שהוא זה שהחזיר את עם ישראל בתשובה, והכל הסתיים בטוב. מסקנת דברינו שעיקר ההשתדלות והבחירה היא בעולם הרוחני במלחמת היצר, שם האדם הוא היחידי הלוחם ומתמודד, וההישגים הרוחניים הם הם שלו.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוואס

בעל עבירה ניגש פעם לרב הקהילה וסיפר ברוב התלהבות על חטא חמור שעשה. ומה אתה רוצה ממני שאל הרב? אני רוצה תיקון אמר החוטא: א"כ אומר הרב קח לך עשרה לימונים תסחט אותם לתוך כוס ושים בפנים שתי כפות מלח ותשתה בבת אחת. זה יעזור לי שואל החוטא. תראה אומר הרב לעזור לך זה לא יעזור אבל זה לפחות זה ימחק לך את החיוך מעל הפנים...

בדיחה

ספרות ומדיה

הילד לומד מזה כבר בראשית חינוכו, שהחיצוניות היא העיקר. ועל זה אמר שלמה המלך: "שִׁקְרָה הַחֵן וְהַבֶּל הַיָּפִי אֲשֶׁה יִרְאֶת ה' היא ותִּהְיֶה לְלִבּוֹ". כלומר, לחן וליופי אין משמעות בלי יראת שמים ומעצורים, והדרך להגיע לזה מתחילה במידות טובות. נתבונן כעת בדוגמא מקבילה שנמצאת בתורה בספר בראשית. אברהם אבינו שולח את אליעזר עבדו למצוא כלה ליצחק בנו. אליעזר מגיע לחרן, יושב על הבאר ומתפלל לה' ומבקש: "וְהָיָה הַנְּעִרָה אֲשֶׁר אֶמַר אֵלַי הִטִּי נָא כַדָּף וְאֶשְׁתֶּה וְאֶמְרָה שְׁתֵּה וְגַם גִּמְלִיךָ אֶשְׁקָה אֹתָהּ הֲכַחֵת לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק... וְהָיָה רִבְקָה מגיעה לבאר וכד על כתפיה. אליעזר רץ לקראתה וביקש לשתות מֵעֵט מַיִם מִן הַכַּד. אמרה לו רבקה: "שְׁתֵּה אֲדֹנָי... וְתֵאמֶר גַּם לְגַמְלִיךָ אֶשְׁאֵב...". לאחר מכן הוא שאל אותה: "בֵּית מִי אַתָּה? הֲגִידִי נָא לִי, הֲיֵשׁ בֵּית אֲבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלֶיְנָה?" והיא ענתה: "שהיא בת בתואל בן נחור. וגם יש להם מקום לארח. ילד שקורא סיפור כזה לומד שכדי לבחור כלה, יש לבדוק את המידות שלה. מידת החסד, מידת הזריזות, מידת הענווה וגם את חוכמתה. שהיא עונה על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, ושהיא גם מנומסת. נכון שהתורה מספרת לנו: "וְהַנְּעִרָה טֹבֶת מְרָאָה מְאֹד", אבל זה אינו העיקר. הרי לפנינו שהמידות קודמות ליופי החיצוני. כמו שאמר שלמה המלך על החן והיופי. כך בוניס בנפשו של הילד השקפה נכונה ובריאה לחיים.

הורים יקרים, הילדים שלנו צריכים לגדול ולקבל תובנות וכלים מעשיים לחיים בשלווה וברוגע. לא צריך להלעיט אותם בכל העולם הסוער שסביבנו, בזה הם יתקלו במשך החיים וילמדו כיצד להתמודד. אציג לפניכם סיפור שבו הסופר מכניס את כל הדחפים שיש למבוגרים, לילדים קטנים בלי שהם ירגישו. רובי שיחק בארגו החול, הוא היה שקוע בבניית ארמון. לפתע הופיעה זהבה. אפשר לשחק איתך? היא שאלה. הוא הביט עליה וראה שהיא כל כך יפה, עיניה הכחולות הזכירו לו את גלי הים, שערותיה הבלונדיניות היו נראות כחוטאי זהב. לבו הלם בחוזקה. אפשר להיות חבר שלך? הוא שאל... סיפורים כאלו ודומיהם מלמדים את הילד מה סדר העדיפויות בבחירת בן זוג, ומעבירים מסר שאשה צריכה להיות יפה ומושכת, בלי שום התייחסות למידות ולאישיות. הסופר מכניס בלב הילד את כל הדחפים והגחמות של אדם מבוגר. הילד כשלעצמו עדיין לא מבין את כל המוטיבים של אנשים מבוגרים. אבל כשהוא יגדל, זרעים אלו ינבטו, ויולידו דחפים ורצונות לא נכונים. סיפורים כמו 'היפופייה הנרדמת' ועוד, מפתחים אצל הילד ערכים רדודים ושאיפה לריקנות.

סיפור לשבת

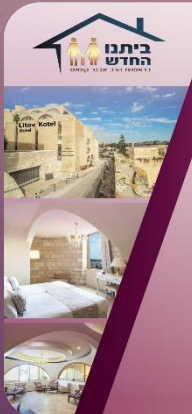

הרה"ג רבי ישראל יעקב קנייבסקי זצ"ל

זוג אחד, שנים רבות היו נשואים וייחלו לילדים - אולם ללא הועיל. בצר להם החליטו לפנות לרבינו. הם שכרו עגלה ובמשך ימים מספר נסעו עד הגיעם לבית-הרב. בהגיעם, נכונה להם אכזבה. "הרב צם היום" בושרו ע"י השמש, "ולכן הרב לא יוכל לקבל אתכם עכשיו. הרב חלש ועליו לאגור כוח". כל תחינותיהם עלו בתוהו. הם הפצירו שוב ושוב בשמש ואף אמרו, כי עניין זה הוא של חיים ומוות. לבסוף, כאשר שמע השמש את המרחק הרב אותו נסעו וגם בראותו את הדמעות הרבות - נכנע ללחצם של הבעל ואשתו. השמש עלה לרב ושאל אותו לגבי הזוג. "קרא להם שיעלו", ענה הרב בשומעו את דברי השמש. הבעל ואשתו עלו בחרדה לחדרו של הסטייפלער. הרב בראותם אמר להם: "אתם צריכים להבין, אני כבר לא צעיר לימים והצום משפיע עליי. טוב, ספרו לי את בעייתכם". הבעל סיפר לרב בדמעות את דרך החתחתים אותה הם עוברים. את הצער והייסורים של מספר שנות נישואיהם ללא ילדים, ועד כמה הם מייחלים לילדים. הרב חשב מספר דקות, ואז שאל את האישה: "האם בצעירותך ביטלת את האירוסין שלך אם מישהו אחר?". האישה ההמומה השיבה לו: "כן רבי, בצעירותי שידכו אותי עם אחד שלא מצא חן בעיניי. אבי לחץ עלי מאוד, אולם אני לא הסכמתי להתחתן איתו. לבסוף לא הייתה כל ברירה לאבי, והוא נאלץ לבטל את השדוך". "זה הדבר שמעכב!", אמר הרב. עליכם לגשת מיידית לאותו אחד ולבקש את סליחתו. והיה אם יסלח בעז"ה - בשנה הבאה תיפקדו בבן זכר. אבל אם חלילה לא יסלח לכם, אזי לא תפקדו לעולם - ולא יעזור לכם אם תלכו לרבנים או תתפללו. רק בקשת הסליחה תעזור לכם". בני הזוג היו המומים, הלא האישה ביטלה את השדוך לפני כ-17 שנים. האם עניין זה מקטרג עליהם כל כך הרבה שנים? האם בקשת סליחה יכולה להיות כל כך קריטית? באמונת חכמים שלימה הם נגשו למלאכת הקודש. תחילה הם טרחו למוצאו, היכן כיום מתגורר האדם אותו הם מבקשים. לאחר חקירות אין ספור נודע להם, כי הוא מתגורר לא הרחק מבייתו של הסטייפלער. הם שכרו שוב עגלה ולאחר ימים ללא לאות הם הגיעו לביתו.

האישה נקשה על הדלת ולפניה ניצב אותו אדם. בראותו את האישה אמר הוא מיד: "איני חפץ לראותכם ובוודאי שלא לדבר אתכם". הבעל כאן התערב ואמר: "בבקשה, האם תוכל לשמוע אותנו? אתה חייב להקשיב! גם ככה נהרגו מספר רב של נשמות בגין חטא זה!". "טוב", הסכים. ואז החל הבעל לספר בשיברון לב את שנות הסבל והייסורים בנישואיהם. וכמה הם כמהים לילד. "מה זה קשור אלי?" תמה. "אני לא נמצא בשמיים לקבוע למי הקב"ה נותן ילדים, נכון?!!". ואז הם ספרו לו כי הם פנו לסטייפלער. והצדיק בעל רוח הקודש סיפר להם, כי הקטרוג בא כיוון שהאישה לא ביקשה סליחה ו, הוא המונע מהם להביא ילדים. האדם בשומעו זאת פנה אל האישה ואמר: "אין לך מושג כמה צער גרמת לי, בייחוד שלא הייתה שום סיבה בעולם שלא תסכימי להשתדך עימי. מעולם לא מחלתי על זאת. ולא רק זאת, לעתים מזומנות אני קם בלילה בבעתה לאחר חלום בלהות זה שפוקד אותי שוב ושוב". לאחר הפצרות רבות נאות האישה לסלוח להם. ואמת בשנה לאחר מכן נפקדו בני הזוג בבן זכר. לשמחתם לא היה גבול. הם החליטו לגשת לסטייפלער ולבשרו. בראות הרב אותם, שמח שמחה רבה ואמר: "אין לכם מושג איזה שיברון לב היה לי, שלא יכולתי להושיע אתכם. אולם עליכם להבין: הקב"ה מקפיד בעיקר על פגיעה בזולת. קטרוג זה משאיר רושם חזק מאוד". "לא ניתן היה לבטלו, גם אני בעצמי לא יכולתי לבטלו. רק קבלת סליחה מהזולת מבטלת את הקטרוג ואת המעכבים". רואים אנו עד כמה חמורה מאוד הפגיעה בכל אדם. וכיצד מקרה יכול להמשיך ולקטרג למעלה ולעכב דברים. תפילות רבות ופנייה לרבנים לא יוכלו לעזור במקרה שכזה. אנו מפנים משאבים רבים ההולכים ריקם, רק בקשת הסליחה יכולה לעזור בדבר הזה. פשוט סליחה. (ברכי נפשי") רבינו היה רגיל בשנות צעירותו - לעשן סיגריות. יום אחד, באמצע העישון, נדמה היה לו, שיתכן שמרגיש טעם של יין בתוך הסיגריות, והוא חש שאולי משרים את עלי הטבק של הסיגריות ביין כדי להשביח את טעמם. ואם זה נכון ומעורב שם יין - אסור לעשן אותם, כי חכמינו אסרו להנות מ"יין נסך", שכן יין שהגוי נגע בו, אסור בהנאה. מיד, עם כל הקושי שבדבר, הפסיק לעשן מחמת הספק, עד שיתברר העניין ואכן לבסוף התברר, שאותו יצרן סיגריות נהג להשרות את עלי הטבק ביין ובאמת היה אסור לעשן את הסיגריות האלו. למרות שידוע לכל, שמאוד מאוד קשה להפסיק בפעם אחת לעשן, אבל ברגע שהתעורר אצל הצדיק חשש ספק של איסור, מיד הפסיק. והסתלק מן הספק..

(פניני עין חמד)

שבת רווקות ופגיוות

ארגון 'ביתנו החדש' שמח להזמין אתכן לסופ"ש במלון בוטיק 'ליטוב' בעיר העתיקה בירושלים

מספר המקומות מוגבל

פרשת ניצבים, כ"ו-כ"ז אלול תשפ"א 3-4/9/21

במהלך השבת יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א בנושא מציאת זיווג, השקפה לחיי הנישואין והעצמה אישית.

פנסיון מלא - וכיבוד עשיר במהלך השבת!

לפרטים והרשמה: 058-555-9646

